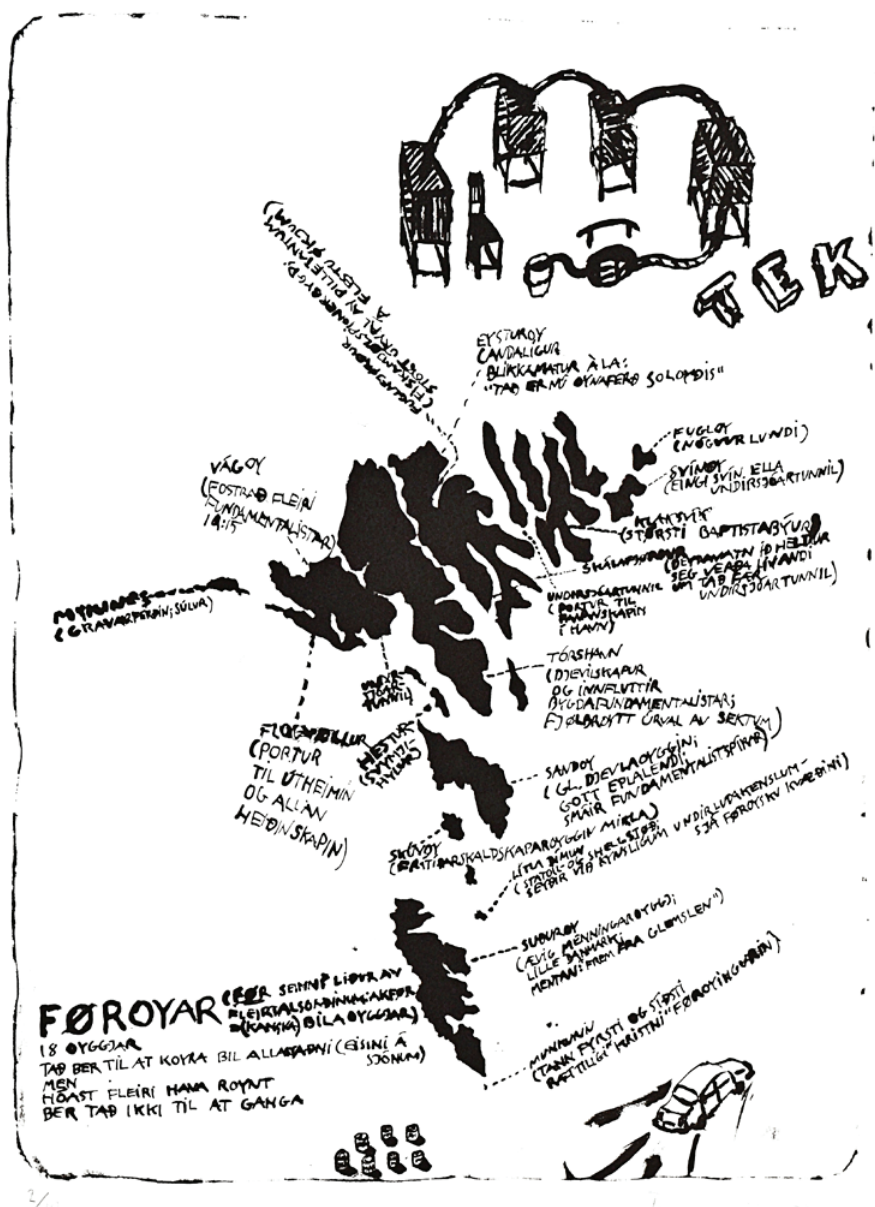




BØRN SPILLER BOLD
OG LØBER RUNDT
HVAD BILDER DE SIG IND
HVORFOR SIDDER DE IKKE
MED SNUDERNE
DRYPPENDE PÅ
COMPUTERNES TASTATUR
STOLE STÅR ALLEREDE
TOMME TIL DEM
PÅ ALLE VERDENS KONTORER
OG SÅ
SPILDER DE TIDEN
MED DEN SLAGS
PJAT

Orðmynd-Myndorð. Norðurbryggjan. Svend-Allan Sørensen, Knud Odde, Toni Larsen, Zven Balslev, Vibeke Mencke, Nielsen, Bjarne Werner Sørensen, Tóroddur Poulsen, Claus Carstensen og Peter Laugesen, umframt originalgrafiskar útgávur hjá Daniel Milan, Pernille Kløvedal, Bjarne Werner Sørensen, Tóroddur Poulsen, Malene Bang, Zven Balslev, Emil Westmann Hertz, Stefan Rotvít, Søren Petersen, Søren Ulrik Thomsen og Claus Carstensen. 9. maj til 10. august 2014

hvorjum øðrum og tað hendi eisini fyri Zven Balslev, sum gjørdi tvær stórar myndir, ið báðar taka støði í hugtakandi søguni hjá Williami Heinesen um knívin Roter Satan, sum tekur unga drongin, Marselius púasta av ræði og sum m.a. fær ræðslusligna og ovurspenta drongin til at seta seg upp móti pápa sínum. Myndirnar hjá Zven Balslev er sera ymiskar, í mun til tann rættiliga cartoonkenda stílin teirri brúnu og grønu myndini, tykist hin lýsingin av urtapottinum meira naturalistisk. Men har er samband millum myndirnar, tí urtapottin fann listamaðurin í vindeygakarminum hjá Williami Heinesen, har hann eisini stóð, tá William sjálvur livdi og miðskeiðis á urtapottinum sæst oddurin á áðurnevnda gandaða knívi. Í prentunum hjá Vibeke Mencke Nielsen eru tey fínligu myndeðvini sett á prosatekstbrot úr bókini »Åstetik des Widerstands« hjá jødiska listamanninum Peter Weiss, sum var iðin fortalari fyri list við samfelagsligari ábyrgd.

Vibeke Mencke Nielsen er júst heiðrað á danska kunstháskúlanum av tí, at tað eru 25 ár síðani, hon var sett í starv sum fyrsti kvinnuligi professarin har. Knud Odde hevur samstarvað við listakvinnuna Toni Larsen, hvørs snirklaða, poetiskt leitandi útrykk hóskar væl saman við hansara dekoratívt bylgjandi linjum. Knud Odde er útlærður bibliotekar og hevur eyðvitað stóran áhuga í bókmentum. Hann er eisini hugtíkin av fornari kinverskari litteratihevd og av einum av høvuds-persónunum innan hesa hevdina, yrkjaranum Su Tung Po, sum livdi í 11. öld. Við tóma gráa veggnum á vøkrum myndini, er tað sum rakar Knud Odde á hugtakandi hátt við einfaldið og dýpdina í orðunum hjá kinverska miðaldarayrkjaranum.



SKRÁLÍÐ Í TINGINUM

Tóroddur Poulsen býr niðri, men fylgir ómetaliga væl við í øllum, sum fyriferst í føroyska samfelagnum og kemur javnan við viðmerkingum eitt nú til kjakið um stavraðið herfyri. Onkuntíð eru hansara myndir stuttligar ella absurdar, men ofta er talan um eina sameining av fleiri rásum, ið binda saman sjálvsagdar, banalar eygleiðingar við álvarsliðar tilveruligar grundanir. Hansara steinprent »Tingini« er litríkt og bygnaðarliga rættiliga áhugavert. Talan er um eitt sonevnt irisprent, har allir fimm litir eru prentaðir á myndina í senn. Myndeðvnið er kollasjúkent og áskoðarin fær kensluna av fleiri ymiskum lögum, okkurt liggur undir og annað er omaná. Miðskeiðis í myndarúminum sæst ein lógin kassi á høgum pelum, sum umvegis slangur ella leiðningar hongur saman

við øðrum kassum bæði ovarlaga og niðarlaga í myndini. Hendan »tagnar-maskinan« er afturvendandi í myndunum hjá Tóroddi Poulsen, hon líkist eini listarligari installation, men sambært heitinum frameiðir hon tøg og tað er eftir øllum at døma hart tiltrøngt, um vit hyggja á útsagnunum í myndarúminum; »Harra formaður, tað er hetta skrálið, sum er á skránni« stendur einastaðni. Setningarnir eru skrivaðir á ymiskan hátt og við skiftandi stød, so at sumt er lættari at lesa enn annað. Fremst í myndarúminum oman yvir øllum hinum stendur skrivað á skák við stórum bókstavum »Tigið«.

Serstakliga áhugavert er tað, at hesi boðini eru skrivað speglvent, tí tá tykist tað sum koma boðini innan úr myndarúminum. Føroyakortið hjá Tóroddi Poulsen er stuttligt og sarkastiskt, eg haldi, at vit øll eru fevnd av verbala avsmurninginum:

»FØROYAR (FØR ER SEINNI LIÐUR AV FLEIRTALS-ORÐINUM AKFØR (KANSKA) BILAØYGGJAR. 18 ØYGGJAR. TAÐ BER TIL AT KOYRA BIL ALLASTAÐNI (EISINI Á SJÓNUM) MEN HÓAST FLEIRI HAVA ROYNT BER TAÐ IKKI TIL AT GANGA«.

